

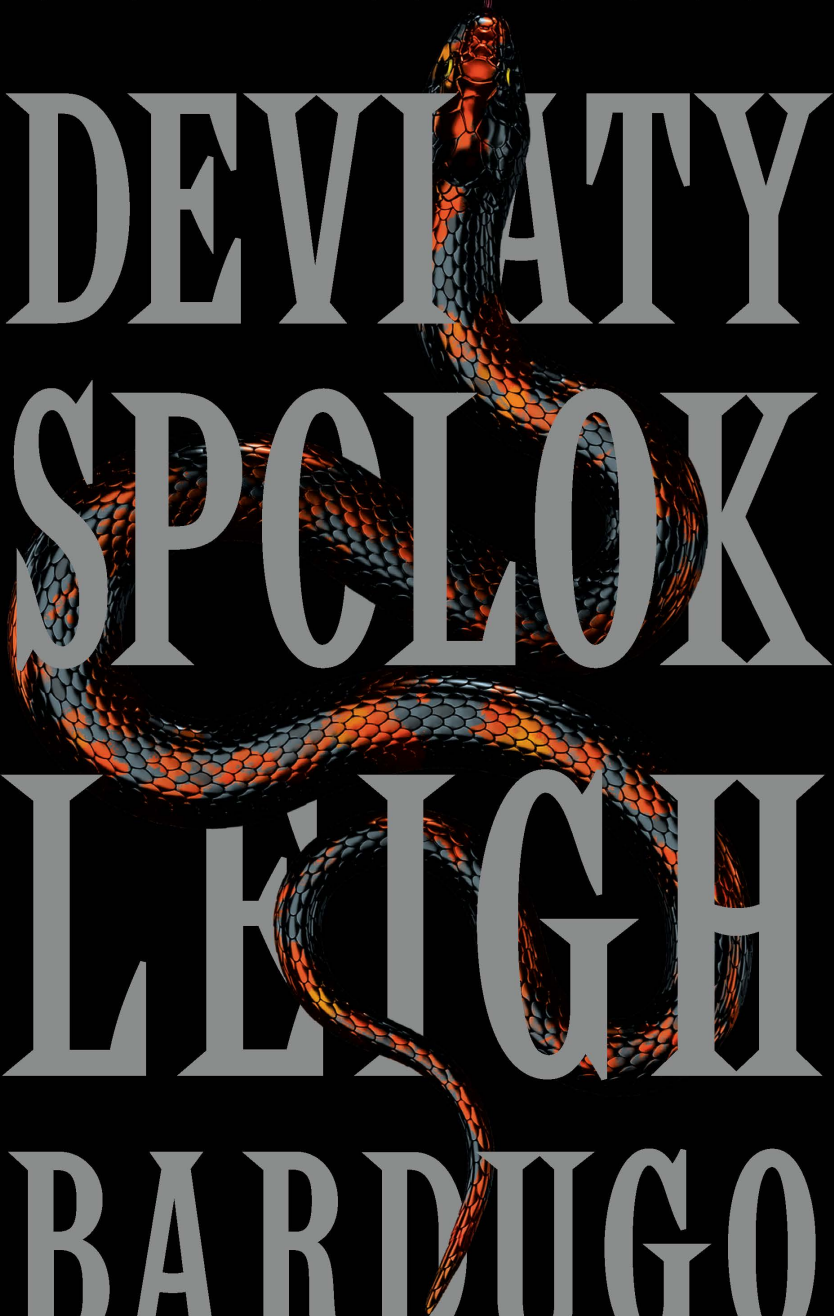
NOVÁ SÉRIA OD BESTSELLEROVEJ AUTORKY

DEVIATY

SPCLOK

LEIGH

BARDUGO

**DEVIATY
SPOLOK**

Leigh Bardugo

Je autorka týchto kníh:

séria *Vrania šestka*

VRANIA ŠESTKA

KRÁLOVSTVO PODVODNÍKOV

séria *Griša*

TIEŇ KOSTÍ

ZAJATIE BÚRKY

POVSTANIE NIČOTY

séria *Zjazvený kráľ*

ZJAZVENÝ KRÁĽ

séria *Galaxy Sternová*

DEVIATY SPOLOK

Leigh Bardugo

DEVIATY
SPOLOK

Preložila Ivana Cingelová

slovar

NINTH HOUSE. Copyright © 2019 by Leigh Bardugo.

Map and endpaper art copyright © 2019 by Leigh Bardugo

Map by Rhys Davies and WB

All rights reserved

Translation © Ivana Cingelová 2020

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2021

ISBN 978-80-556-4827-9

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Leigh Bardugo – Ninth House*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Flatiron Books, New York 2019, preložila Ivana Cingelová.

Básne a úryvky z básní *Ódy 1/11* (Horácius, podľa anglickej interpretácie Thomasa McEvilleya), *Kráľovské idyly – Geraint a Enida; Arthurov príchod* (Alfred Tennyson), *Evangelína – Príbeh Acadie* (Henry Wadsworth Longfellow), *Kostrina obhajoba smilstva* (Jack Foley), *Elégia napísaná na vidieckom cintoríne* (Thomas Gray), *Mužom Léthé* (Leigh Bardugo) preložila Jana Kantorová-Báliková
Zodpovedná redaktorka Martina Urbanová

Editorka Dana Brežňanová

Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava v roku 2021.

Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným odporúčaním pre konečných predajcov.

Pre Hedwig, Nimu, Em a Les – za mnoho záchran.

Poznámka autorky

Spolky na Yalovej univerzite a ich prestížni bývalí členovia sú skutoční, ale postavy a udalosti opísané na týchto stránkach sú dielom autorkinej predstavivosti a výsledky volieb – podľa môjho najlepšieho vedomia a svedomia – ešte nikto mágiou neovplyvnil.

Ay una moza y una moza que nonse espanta de la muerte
porque tiene padre y madre y sus doge hermanos cazados.
Caza de tre tabacades y un cortijo enladriado.
En medio de aquel cortijo havia un mansanale
que da mansanas de amores en vierno y en verano.
Adientro de aquel cortijo siete grutas hay fraguada.
En cada gruta y gruta ay echado cadenado...
El huerco que fue ligero se entró por el cadenado.

La Moza y El Huerco

Je jedno dievča, dievča, čo sa nebojí smrti,
pretože má otca a matku a dvanásť bratov lovcov.
Dom s troma poschodiami a so statkom na farme.
V strede tej farmy stojí jabloň,
ktorá plodí jablká lásky v zime i v lete.
Na farme je sedem jaskýň.
Každá jedna zamknutá...
Smrť bola ľahká a cez zámok preklzla.

Dievča a smrť, sefardská balada

YALOVA UNIVERZITA

NEW HAVEN, CONNECTICUT

ČIERNY BREST A WESTVILLE

NEMOCNICA

- 1 LEBKA A KOSTI
- 2 KNIHA A HAD
- 3 ZVITOK A KLÚČ
- 4 RUKOPIS
- 5 VLČIA HLAVA
- 6 BERZELIUS
- 7 SVÄTÝ ELIÁŠ
- 8 NORA
- 9 IL BASTONE

- 10 SHEFFIELD-STERLING-STRAHCONA HALL
- 11 ROSENFELD HALL
- 12 LESNÍCKA ŠKOLA
- 13 KNIŽNICA VZÁCNÝCH KNÍH A RUKOPISOV RODINY BEINECKOVCOV
- 14 MENZA
- 15 VANDERBILT HALL
- 16 LINSLEY-CHITTENDEN HALL

- 17 HARKNESSOVA VEŽA
- 18 REKTOROV DOM
- 19 DRAMAT
- 20 JONATHAN EDWARDS COLLEGE
- 21 GRACE HOPPER COLLEGE
- 22 DAVENPORT COLLEGE
- 23 TELCOVIČNA PAYNEA WHITNEYHO
- 24 CINTORÍN NA GROVE STREET
- 25 STERLINGOVA PAMÄTNÁ KNIŽNICA

- 26 PRÁVNICKÁ FAKULTA
- 27 KNIŽNICA PRÁVNICKEJ FAKULTY
- 28 INGALLSOVO KLZISKO
- 29 KLUB ELIHU
- 30 ALŽBETÍNSKY KLUB
- 31 PEABODYHO PRÍRODOVEDNÉ MÚZEUM
- 32 MIESTO TARINEJ SMRTI

Prológ

Skorá jar

Ked' sa Alex konečne podarilo vyčistiť jej kvalitný vlnený kabát od krvi, bolo naň príliš teplo. Jar prišla len zdráhavo: nevýrazné bledé rána sa menili na nevlúdne daždivé popoludnia a cesty lemovali vysoké zľadovatené kôpky špinavého snehu. No niekedy zhruba uprostred marca sa sneh na pásikoch trávnička medzi kamennými chodníkmi starého univerzitného areálu začal potiť a odhaľovať polepené chumáče mokrej čiernej trávy a jar zastihla Alex uhniedenú na okennom sedadle v miestnostiach skrytých na najvyššom podlaží budovy na York Street 268, kde čítala *Odporúčané predpoklady pre uchádzačov o vstup do Léthé*.

Počula tikanie hodín na kozubovej rímse, cinkanie zvončeka, keď do obchodu s oblečením pod ňou prichádzali a odchádzali zákazníci. Členovia Léthé miestnosti skryté nad obchodom s láskou nazývali Nora a v priestoroch pod nimi už sídlilo obuvníctvo, obchod s vybavením do divočiny a malý, nonstop otvorený supermarket s bufetom Taco Bell. Denníky členov Léthé z tých čias boli plné sťažností na zápach pražených fazúl' a grilovanej cibule, ktorý presakoval cez podlahu – až do roku 1995, keď niekto Noru a zadné schodisko do bočnej uličky očaroval tak, aby to tam voňalo avivážou a klinčekmi.

Alex narazila na brožúru so smernicami niekedy počas splývajúcich týždňov po incidente vo vile na Orange Street. Maily

si odvtedy skontrolovala len raz na starom stolnom počítači v Nore, zbadala dlhý sled správ od dekana Sandowa a odhlásila sa. Nechala telefón, nech sa vybije, nechodila na hodiny, sledovala, ako na hrčkových konároch rastú listy, akoby to bola žena, čo si skúša prstene. Zjedla všetko jedlo v komore a v mrazničke – najprv luxusné syry a balenia údeného lososa, potom konzervy s fazuľami a broskyňami v sirupe v škatuliach označených ako PRE PRÍPAD NÚDZE. Keď došli, začala si maniacky objednávať jedlo z donášok, všetko na Darlingtonov stále fungujúci účet. Cesta dole a hore schodmi bola taká vyčerpávajúca, že si musela oddýchnuť, kým sa vrhla na obed alebo večeru, a občas sa neobťažovala jesť vôbec, len zaspala na okennom sedadle alebo na zemi pri igelitkách a alobalových miskách. Nikto ju neprišiel skontrolovať. Nikto neostal.

Brožúra bola lacno tlačená, zošitá zošívачkou, s obálkou s čiernobiелou fotkou Harknessovej veže a so slovami *Sme pastieri* pod ňou. Pochybovala, že zakladatelia spolku Léthé sa pri výbere motta inšpirovali Johnnym Cashom, ale vždy, keď jej na tie slová padol zrak, myslela na Vianoce, na to, ako leží na starom matraci v Lenovom squate vo Van Nuys, miestnosť sa točí, na zemi pri nej stojí napoly zjedená plechovka brusnicovej omáčky a Johnny Cash spieva: „*Sme pastieri, prešli sme cez hory. Keď sa zjavila nová hviezda, zanechali sme naše stáda.*“ Myslela na Lena, ktorý sa prevalil, siahol jej rukou pod tričko a zamrmľal jej do ucha: „To sú ale nahovno pastieri.“

Smernice pre uchádzačov o vstup do Léthé sa nachádzali v zadnej časti brožúry a naposledy ich aktualizovali v roku 1962.

*Výborné akademické úspechy s dôrazom na dejepis
a chémiu.*

*Zbehosť v jazykoch a základná znalosť latinčiny
a gréčtiny.*

*Dobrý zdravotný stav a hygienické návyky.
Preukázateľne pravidelná fyzická aktivita je prínosom.
Vykazuje známky vyrovnanosti a diskrétnosti.
Záujem o tajomno nie je vítaný, keďže často indikuje
povahu „nezasvätených“.
Bez precitlivenosti voči podstate ľudského tela.
MORS VINCIT OMNIA.*

Alex – ktorej znalosť latinčiny bola menej než základná – si to vyhladala: Smrť zvíťazí nad všetkým. Ale niekto takmer pre-mazal originál modrým guľôčkovým perom, keď *vincit* prepísal na *irrumat*.

Pod týmito požiadavkami stál dodatok: *Od kritérií bolo s rôz-nou mierou úspešnosti upustené v dvoch prípadoch: Lowell Scott (Bc., angličtina, 1909) a Sinclair Bell Braverman (bez titulu, 1950).*

Na okraj bola načmáraná ďalšia poznámka, tentoraz na prvý pohľad Darlingtonovým kostrbatým škrabopisom, pripomínajú-cim EKG: *Alex Sternová*. Spomenula si na krv, ktorá načierno za-mazáva koberec v starej Andersonovej vile. Spomenula si na de-kana – na prekvapivo bielu kosť, ktorá mu trčí zo stehna, na pach divokých psov vo vzduchu.

Alex odložila alobalovú nádobu so studeným falafelom bo-kom a utrela si ruky do spolkových teplákov. Odkrivala do kúpeľne, otvorila fľaštičku s liekmi na spanie a strčila si jednu tabletku pod jazyk. Spojila dlane pod kohútikom, zadívala sa na vodu, ktorá jej tiekla na prsty, započúvala sa do ponurého satia v odtoku. *Od kritérií bolo upustené v dvoch prípadoch.*

Prvý raz po niekoľkých týždňoch sa pozrela na dievča v zr-kadle poľfkanom vodou a sledovala, ako si to dobité dievča zdvihlo bavlnené tielko zamazané žltým hnisom. Rana na Ale-xinom boku pripomínala hlbokú, načierno zachrastenú mači-nu. Vedela, že viditeľný oblúk, ktorý po uhryznutí ostal, sa nik-dy nezahojí úplne, ak sa vôbec zahojí. Jej mapa bola prepísaná.

Jej pobrežie nabralo nový tvar. *Mors irrumat omnia*. Smrť nás všetkých dojebe.

Alex zľahka priložila prsty k horúcej červenej pokožke okolo rán po zuboch. Rana sa zapalovala. Cítila mierne obavy, pud sebazáchovy, ku ktorému ju tlačila jej myseľ, ale predstava, že zdvihne telefón a nechá sa odvieť do vysokoškolskej nemocnice – sled udalostí, ktorý vyvolá každá nová akcia –, ju desila a teplé, tupé pulzovanie jej tela, ktoré sa nechávalo pohlcovať plameňmi, jej začalo byť takmer príjemné. Možno dostane horúčku a začne halucinovať.

Pozrela na svoje vystupujúce rebrá, na modré žily, ktoré sa pod jej miznúcimi modrinami tiahli ako drôty elektrického vedenia. Pery mala opradené popraskanou kožou. Myslela na svoje meno napísané na okraji brožúry – tretí prípad.

V neónovej žiare kúpeľňových svetiel zovrela okraj uhryznutia na boku, zaborila do rany prsty a stískala svaly okolo stehov, až kým ju bolesť nezahalila ako plášť a neobostrel ju vítaný príval temnoty.

To bolo na jar. Ale problémy začali sa v čiernočierny zimný večer, keď zomrela Tara Hutchinsonová a Alex stále verila, že sa jej všetko prepečie.

Lebka a kosti, najstarší zo spolkov s vlastným pozemkom, prvý z ôsmich Spolkov závoja, založený v roku 1832. Kostlivci sa pýšia väčším počtom prezidentov, vydavateľov, vedúcich osobností a členov vlády ako ktorýkoľvek iný spolok (pre úplný zoznam absolventov vid' Dodatok C) – a „pýšia sa“ je zrejme ten správny výraz. Kostlivci sú si vedomí svojho vplyvu a očakávajú, že k nim zástupcovia Léthé budú pristupovať s úctou. Pomohlo by, keby nezabúdali na vlastné motto: *Bohatí či chudobní, v smrti sú si všetci rovní*. Pristupujte k nim diskrétno a diplomaticky, tak ako sa to od vášho postavenia a spojenia s Léthé vyžaduje, no nezabúdajte, že našou povinnosťou nie je podporovať márnivosť yalovskej elity, ale stáť medzi živými a mŕtvymi.

zo Života Léthé: Postupy a protokoly Deviateho spolku

Kostlivci sa pokladajú za gigantov medzi mravcami. Koľká to irónia. Ale kto som ja, aby som voči tomu povedal krivého slova, keď je alkohol tvrdý a dievčatá pekné?

z denníkov člena Léthé Georgea Petita
(*Saybrook College, '56*)

Zima

Alex trielila po zvláštnom širokom priestranstve Námestia rodiny Beineckovcov, na ktorom jej čižmy udierali po plochých štvorcoch čistého betónu. Obrovská kocka ukrývajúca zbierku vzácných kníh pôsobila, akoby sa vznášala nad svojím spodným poschodím. Jej steny cez deň jantárovo žiarili, akoby to bol naleštený zlatý včelí úl, ani nie knižnica, skôr chrám. V noci vyzerala len ako hrobka. Táto časť areálu sa k zvyšku Yalovej univerzity celkom nehodila – žiadne sivé kamene ani gotické oblúky, žiadne malé spurné budovy z červených tehál, o ktorých jej Darlington povedal, že vlastne nie sú z čias kolonializmu, len tak majú vyzerať. Vysvetlil jej dôvody, prečo bola knižnica postavená takto, ako mala do tohto kúta univerzitnej architektúry zapadnúť a zároveň odrážať jeho ducha, ale jej pripomínala sci-fi filmy zo sedemdesiatych rokov, akoby tu študenti mali nosiť celotelové priliehavé uniformy alebo kratučké tuniky, popíjať niečo zvané *extrakt* a jesť jedlo v kapsulách. Dokonca aj veľká kovová socha, o ktorej teraz vedela, že je od Alexandra Caldera, jej pripomínala negatív lávovej lampy.

„Je to Calder,“ zamrmlala si popod nos. Tak sa ľudia vyjadrovali o umení. Nič už nebolo *od* niekoho. Socha bola Calder. Obraz bol Rothko. Budova bola Neutra.

Alex meškala. Mala dnes večer dobré úmysly, bola odhodlaná zamakať na práci na hodinu moderného britského románu

a vyraziť na prognostiku s dostatočným časovým predstihom. Ibaže zaspala v jednej z čítární v Sterlingovej knižnici, jemne zvierajúc výtlačok *Nostroma*, s nohami položenými na vykurovacej rúre. O pol jedenástej sa strhla zo spánku s tým, že jej po líci tečú sliny. Jej prekvapené „Doriti!“ zaznelo v tichu knižnice ako výstrel z brokovnice, tvár si zaborila do šálu, prehodila tašku cez plece a vybehla von.

Prebehla cez Menzu, cez rotundu, kde boli hlboko do mramoru vytesané mená obetí vojny, ktoré strážili kamenné sochy – Mier, Oddanosť, Pamäť a napokon Odvaha s helmou a so štítom a s takmer ničím iným, ktorá Alex vždy evokovala skôr striptérku ako trúchliacu pozostalú. Zbehla dole schodmi a preletela po križovatke College Street a Grove Street.

Univerzitný areál vedel ukázať novú tvár hodinu čo hodinu a blok čo blok, takže Alex mala stále pocit, akoby ho stretávala prvý raz. Dnes bol ako námesačník, ktorý zhlboka a pravidelne dýcha. Ľudia, ktorých míňala cestou k SSS, vyzerali, akoby snívali, oči mali privreté, tváre natočené jeden k druhému, z pohárikov kávy v ich rukách v rukaviciach stúpala para. Alex mala zvláštny pocit, že sa im sníva ona, dievča v tmavom kabáte, ktoré zmizne, keď sa zobudia.

Sheffield-Sterling-Strathcona Hall driemala tiež: triedy boli pozatvárané, chodby ponorené v energeticky úspornom pološere. Alex vybehla po schodoch na druhé podlažie a začula zvuky, ktoré sa ozývali z jednej z prednáškových miestností. Spoločenský klub tu každý štvrtok premietal filmy. Mercy im na dvere ich internátnej izby priplá program, ale Alex sa naň neobťažovala pozrieť. Štvrtky mala plné.

O stenu pri dverách do prednáškovej miestnosti sa opieral Tripp Helmuth. Pozdravil Alex ospalým prikývnutím. Ešte aj v šere videla, že má krvou podliate oči. Nepochybne fajčil, kým sem dnes večer prišiel. Možno preto ho starší Kostlivci nechali strážiť. Alebo sa možno prihlásil dobrovoľne.